

Ludo Van Campenhout  
Paul Druijve

# **Number 1 Family**

[sportumi]



Teksten en interviews:

Ludo Van Campenhout en Paul Druijve

Een project van WIL.T voor © Sportumi,  
Willems Uitgevers, Noorderwijk, 2021

Web: <https://boeken.cafe>

ISBN 978 949 3242 456

DEPOT D/2021/13.616/32

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd en/of worden openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke (elektronische of mechanische) wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever of auteur.

***DIT BOEK WORDT OPGEDRAGEN  
AAN WILLY VAN CAMPENHOUT***

# Inhoud

Het verhaal van Ludo	7
Het verhaal van Paul	12
Verantwoording	15
<b>Ria Gheysens:</b> ‘Wij willen de mooiste en de beste zijn, maar met respect’	16
<b>1. ALLES HEEFT EEN BEGIN</b>	<b>19</b>
<b>Jan Van Cauwenbergh:</b> ‘Antwerp is meer dan voetbal’	39
<b>2. ANTWERP-AJAX, DE MATCH VAN DE DIEFSTAL...</b>	<b>43</b>
<b>Bob Geens:</b> ‘Geweldig om door die tunnels van de broeiende Bosuil te lopen’	47
<b>3. DE MICROBE: ‘ANTWERP Kiest U’</b>	<b>51</b>
<b>Fons en Angèle Van de Berckt:</b> ‘De dag dat ik op de Bosuil stop, is de dag dat ik sterf’	54
<b>Cisse Beckx:</b> ‘Antwerp is een bacterie waartegen geen medicatie opgewassen is’	60
<b>4. ROAD TO ‘WEMBELIE’</b>	<b>63</b>
<b>Rudi Taeymans:</b> ‘Ik heb twee families’	70
<b>Paul Bistiaux:</b> ‘De Bosuil is het Tomorrowland van het voetbal’	73
<b>5. DE ‘AWAY GAMES’</b>	<b>77</b>
<b>Michel en Rosita Wauters:</b> ‘Respect en bewondering voor onze karavaan’	84
<b>6. ANDERE TRADITIECLUBS</b>	<b>91</b>
<b>Luk Wyns:</b> ‘Op den Twee ben je geen individu meer’	116
<b>Bart Van De Venster:</b> ‘Ik geloof in voorbehoudsloos supporterschap en dito liefde’	119
<b>7. OPERATIE OTTAWA</b>	<b>123</b>
<b>Julien De Ridder:</b> ‘De Bosuil is een magneet die je aanzuigt’	143

<b>8. VREUGDE EN VERDRIET</b>	<b>147</b>
<b>Jeron Dewulf:</b> ‘Op den Bosuil dansen de geesten van het verleden met de kinderen van de toekomst’	158
<b>9. MEMORABELE MOMENTEN</b>	<b>163</b>
<b>Ratko Svilar:</b> ‘Die beker is voor altijd in mijn leven’	178
<b>10. ANTWERPSE HUMOR</b>	<b>185</b>
<b>Patrick Van Ouytsel:</b> ‘Ik zie mijn ploeg zo graag als ik mijn stad zie’	195
<b>11. DE VLAAMSE VERANKERING NA DE NODIGE PERIKELEN</b>	<b>197</b>
<b>Wim De Decker:</b> ‘Zoiets maak je maar één keer in je voetbalcarrière mee’	199
<b>12. ONZE SOLIDARITEIT</b>	<b>203</b>
<b>Wim Geerts:</b> ‘De microbe pakt je voor het leven vast’	211
<b>12+1. DE AVERSIE VOOR PAARS</b>	<b>215</b>
<b>Yannick Pemen:</b> ‘Ik móét op de Bosuil zijn’	223
<b>Marsman:</b> ‘Elke keer als de spelers de grasmat opkomen, krijg ik kippenvel’	225
<b>14. DEN TWEE: KLEINE, GROTE TRIBUNE, BEDANKT VOOR ALLES</b>	<b>229</b>
<b>Tom Waes:</b> ‘Mensen bewonderen Antwerp voor onze pure echtheid’	236
<b>Benny ‘Bilson’ Denie:</b> ‘Je wordt geen supporter, je wordt zo geboren’	239
<b>15. NICOSIA: DE BOSUIL IS WEER BAAS!</b>	<b>241</b>
<b>Renald De Vulder:</b> ‘Antwerp is thuishkomen, een familie waar je iedereen tegenkomt, van advocaat tot bak’	245
Slot- en dankwoord	248
Bibliografie	254

NUMBER 1 FAMILY

## Het verhaal van Ludo



Sinds ik uit de actieve politiek ben, vragen mensen, ook uitgevers, mij vaak: waarom schrijf je geen biografie? Hoe boeiend dat ook zou zijn, het is daarvoor nog niet het moment.

Het idee rijpte echter bij mij: waarom schrijf ik geen boek over mijn diepste passie, Royal Antwerp Football Club? Als baby ging ik al mee naar *den Bosuil* op Tribune 2, op de arm van mijn moeder. Wanneer ze moe was, verhuisde ik naar een andere vrouwenarm en terug. Later ook op de staanplaatsen en Tribune 1. Zover ik mij kan herinneren ging ik met mijn vader en mijn zuster naar den Bosuil en op verplaatsing, elke week. Mijn liefde voor Antwerp is dan ook heel sterk verweven met de liefde voor mijn vader.

Dit boek gaat over de Royal Antwerp Football Club, maar over veel meer dan voetbal. Het is geen geschiedenisboek. We schrijven over een diep verankerde clubliefde, een unieke subcultuur, een gevoel van herkenning en groepsidentificatie, gelijkheid en solidariteit en een uniek merk in het Belgisch voetbal met een bijzonder sociodemografisch potentieel. Overal in de samenleving kom je Antwerpsupporters tegen en altijd is er een gevoel van connectie. Op *den Twee*, belichaamd in banken zonder afscheiding, en nu ook op *de Vier* en *den Eén* is iedereen gelijk, zoals bokskoach Renald De Vulder in zijn interview zo mooi zegt: ‘Van advocaat tot bak.’

*We*, dat zijn Paul Druijve en ik. Paul is een gewezen medewerker van mij, goede vriend, ex-lid van de harde kern en partner in crime tijdens sommige existentiële momenten voor onze club. Een boek over gemeenschapsgevoel kun je immers

moeilijk alleen schrijven, en Paul kent het DNA van Antwerp door en door. Hij schrijft er bovendien zeer doorleefd over. De lezer krijgt zo ook twee complementaire invalshoeken: Paul is op zijn zevende gevat door de microbe, behoorde tot de harde kern en is ook nu nog actief in het supportersleven en verschillende acties.

Ikzelf ben van in de wieg supporter, van vader op zoon, was van 1998 tot 2003 bestuurder van de club, van 2007 tot 2020 Antwerps schepen van Sport en vandaag nog steeds lid van de Algemene Vergadering van de vzw.

Ons boek is niet uitsluitend geschreven voor Antwerpsupporters en zelfs niet alleen voor voetballiefhebbers. Ze zeggen weleens *'you don't understand if you are not one of us'*, maar juist dat willen we doorbreken. We willen voor de lezer de unieke groepspsychologie, intense beleving, het sterke gevoel van eenheid en solidariteit en de uniciteit van de Antwerpsupporter voelbaar maken. Eens het Antwerpgevoel je te pakken heeft, is het voor altijd.

We beschrijven dit gevoel aan de hand van getuigenissen, anekdotes, beschouwende artikels en de beschrijving van memorabele momenten. Die vonden en vinden vaak plaats op verplaatsing en in het buitenland, ook tijdens vriendschappelijke wedstrijden. Maar de rood-witte draad is de Bosuil en zijn authentiek publiek dat op cruciale momenten de regie overneemt.

Vertrekkend vanop T2 was er op cruciale momenten een onuitgesproken collectieve beslissing: 'We nemen de match over.' Tegenstanders geraken verlamd en de Antwerpspelers krijgen gouden vleugels. We schrijven over het unieke karakter van het Antwerpmerk en de fans. Antwerpfans zijn trots op



de stad en houden van haar. Ze hebben hetzelfde wat rebelse, chauvinistische karakter. Dit zou voortspuiten uit het feit dat we doorlopend bezet zijn door Romeinen, Franken, Bourgondiërs, Spanjaarden, Fransen en Duitsers. Ook de humor en de zelfspot, vaak gebruikt in originele hymnes, is typisch Antwerps.

Historische momenten worden gevierd op de Grote Markt die dan afgeladen rood-wit kleurt. Dat we van de metropool zijn, wordt met fierheid uitgedragen van Virton tot Heist, van Brugge tot zeker in Brussel en verder naar Genk en Luik. Dit gevoel wordt mooi bezongen in onder meer *We're from Antwerp, we love the Great Old* en natuurlijk *Antwaarpe*, het Antwerps volkslied van De Strangers.

We hebben het allemaal al eens meegemaakt. Je pakt iemand voor de eerste keer mee naar den Antwerp. Betoverd en vol respect zie je gasten het stadion en vooral de fans bewonderen. Na een half uur beginnen ze mee te applaudisseren, in de tweede helft springen ze al recht bij een Antwerpgoal. Twee weken later vragen ze om nog eens mee te gaan, enige tijd nadien spreken ze over 'wij' als het over Antwerp gaat en nog wat later volgt een rood-witte sjaal... Op zulke momenten besef je dat je niet voor Antwerp kiest, maar dat Antwerp jou kiest. Antwerpsupporter ben je voor het leven.

Dit boek laat u meeleven met de hoogste pieken en de diepste dalen. Je bent Antwerpfan bij de heuglijke morele overwinning tegen de Europese topper Ajax, tegen Vitosha, tegen Spartak, tegen Ingelmunster (promotie 2000), tegen de aartsvijand, tegen Anderlecht en na de helletocht in tweede thuis tegen Lommel. Maar je bent ook Antwerpsupporter thuis bij de pijnlijke nederlaag tegen de 'Sang et Or' uit Lens (1983),

op Mechelen en thuis tegen Turnhout in 1999, de gemiste promotie. En tijdens de laatste match in eerste, in 2004 tegen Beveren. Tijdens de tocht door de woestijn van 12+1 jaar, de onwezenlijke scoreloze thuismatch, de gemiste promotie en de rellen tegen Eupen in 2016, én de nederlagen tegen de aartsvijand.

De pieken zijn euforisch, de dalen traumatisch. De dalen geraken we door, door een unieke kameraadschap en solidariteit. 'Antwerp lad' is niet zomaar een term, hij biedt houvast in de moeilijkste momenten en gelukkig kom je zowat overal, in heel de stad en daarbuiten, in alle geledingen, rood-witte vrienden tegen.

*Antwerp till we die*: per definitie is magie onverklaarbaar, maar elke trouwe Antwerpfan zal het gevoel erkennen en herkennen, net als de ongelukkige bezoekers.

In de meest uitzichtloze situaties is ineens het gevoel daar: alles is hier mogelijk. Het begint meestal met geroezemoes op de mythische T2 om dan eensklaps als een donderende waterval de grasmat en het stadion te vullen.

Groepshypnose, verlamde tegenstanders en een uitzinnig thuispubliek doen de rest: Ajax, Vitosha, Anderlecht thuis in 1987, de 5-3... het zijn maar enkele voorbeelden van de magische *spell*, betovering van én door den Bosuil...

Een Antwerpfan is niet alleen gedreven tijdens wedstrijden. Ook in de week wordt de club gevolgd en becommentarieerd in en op de (sociale) media, er worden foto's genomen van de evolutie van het stadion en de trainingen worden gevolgd.

Als je andere fans tegenkomt, is het eerste onderwerp natuurlijk Antwerp.

De laatste jaren, sinds de mogelijkheid bestaat, kiezen *lads*

de Bosuil als locatie voor de gelukkigste (huwelijken) of de ongelukkigste momenten (begrafenissen).

Een Antwerpfan zal, in tegenstelling tot Antwerpenaren die voor Club Brugge of Anderlecht supporteren, nooit van club veranderen. Van auto, van huis, van werk, van sport, van partner... maar nóóit van club.

Dit sluit gemor, kritiek en zelfs verzet niet uit wanneer de belangen van RAFC in gevaar zijn. In 2016 stuurden de supporters zo gedisciplineerd maar kordaat de boodschap richting bestuur: 'Bico buiten!'

We hopen dat de lezer via dit boek een groot deel van dit Antwerpgevoel mee kan ervaren en dat we de Antwerpsupporters in al hun authenticiteit nog kunnen versterken.

We hopen dat de lezer het unieke Antwerpgevoel beter begrijpt, erdoor aangesproken wordt en misschien de stap naar de iconische Bosuil zet om door de microbe te worden gevat.

We hopen, onder de vakkundige en liefdevolle leiding van de familie Gheysens en ondersteund door het onweerstaanbare rood-witte legioen, op nog veel memorabele momenten.

We hopen dat het unieke Antwerpgevoel voor eeuwig mag blijven bestaan, want, er is maar één nummer 1!

LUDO VAN CAMPENHOUT

DECEMBER 2021

## Het verhaal van Paul



Toen ik op 29 mei 2021 een telefoontje kreeg van Ludo had ik geen vermoeden waarvoor hij belde. ‘Kunnen we eens afspreken?’ vroeg hij. ‘Euh ja’, antwoordde ik en enkele dagen later zaten we samen aan de koffie op een terras op de Grote Markt van Antwerpen. De lange coronaperiode had er bij iedereen ingehakt, je was blij dat je ongeremd op een terras iets kon drinken. Allicht gold dit voor de meeste mensen. Iedereen was de regeltjes beu, zeker toen de specialisten van dienst het niet meer uitgelegd kregen aan de bevolking.

Ludo vertelde me dat hij een boek wilde schrijven over het Antwerpgevoel en specifiek over óns Antwerpgevoel. Hij wilde dat samen met mij doen. De vraag overviel me en ik vroeg bedenktijd. Een boek schrijven? Duizenden supporters hebben allemaal hun eigen verhaal. Ik was niet zeker dat iemand onze schrijfsels interessant zou vinden. Maar ik gaf hem mijn woord. Ik had enkele jaren voor Ludo gewerkt als chauffeur/medewerker en ken hem uiteraard door en door. Er werden goede afspraken gemaakt en we begonnen aan onze puzzel.

Uiteraard ben ik geen schrijver, maar een verhaal vertellen lukt me wel. Het boek heeft weinig met de geschiedenis van R. Antwerp FC te maken: daar zijn al vele boeken over geschreven en de meeste supporters kennen de geschiedenis van hun favoriete club. Bovendien zijn onze profielen totaal verschillend. Ik mocht in 1983 het land dienen en in 1984 ben ik beginnen werken als arbeider. Ik ben dat vandaag nog.

Er zijn mensen die spreken over de wereld en mensen die de wereld laten draaien...

Als jong kereltje van zeven ben ik Antwerp beginnen volgen, ook door de Paninigeekte die woedde op menige speelplaats van de lagere school. En dat doe ik nog steeds, alleen op een iets andere manier. Mijn supportersleven begon met een startpunt, werd toen een golf omhoog om dan weer rustiger te worden. Ik ging de club op een rationele manier volgen.

In die kleine vijftig jaar heb ik zoals de meesten van mijn voetbalvrienden het reilen en zeilen van heel dichtbij meegemaakt en daarom is de rollercoaster van emoties de aanleiding voor dit boek.

Er zullen dingen te lezen zijn die weinig mensen weten. We hopen dat dit u tot tevredenheid kan stemmen. De zaken die ik destijds samen met Ludo heb ondernomen, vinden hun gedrevenheid steeds terug in de clubliefde. Antwerp is een lach en een traan. In bepaalde periodes te veel tranen. Gelukkig hou je mooie herinneringen over aan momenten die je beleefde, aan spelers zoals Rudi Smidts, Marc Van Der Linden en uiteraard Hans-Peter Lehnhoff.

Vandaag, op de vooravond van 2022, zit de club volop in verandering. Het gaat allemaal heel snel. Ik kan het tempo moeilijk bijhouden. In no time werden er twee gloednieuwe tribunes gebouwd met voorzieningen die tot de modernste van Europa behoren. Maar de ziel van de club mag nooit verdwijnen, dat is een gezonde ongerustheid. Maar geen nood: ik pas me aan, maar blijf gezond kritisch. Uiteraard mogen we blij zijn dat we uit het moeras zijn gekropen.

Het verhaal van Ludo is beter bekend omdat hij een leven had in de schijnwerpers van de lokale en nationale politiek.